Győri László

A tükör

Tükörbe fullad.
És visszatükröződik.
Életnek látszik az, ami halál volt.
Rengeteg a tükör,
a helyiség azzal van tele.
Melyikbe fulladt,
a hátul meredőbe,
vagy az előtte levőbe?
És kievickélni próbált-e előtte?
Vagy hagyta, hogy a tükör csak sodorja,
mert úgysem tud úszni,
hát akkor minek csapkodjon? Minek?
Nem tudja, milyen mély,
de nagyon mély lehet.
Azt viszont tudja, érzi, hogy hideg,
elrostokol benne még egy darabig,
aztán, mi jöhet akkor?
Az elernyedés,
a megdermedés,
egy nagy jégtábla cikkcakkos éleivel,
ha tél van.
Mert az lesz, amikor a tükörbe fullad.
A jégfény elsötétedése.

Kísérlet

Boldog az, aki fiatal,
és fűvel kísérletezik,
mi a fűnek a jó talaj,
a kövér, vagy talán a szik.

A sziket elveti csakhamar,
azon csak gonosz só virít;
a jó föld előre jót sugall,
világteremtés közelít.

Világteremtő fiatal,
csak folytasd kísérleteid
fűvel, lélekkel, nő-e sarj

sötét földből az Istenig
fölfelé, a zajgó zivatar
csöndesül-e, ha nő a hit?